

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 91

Číslo: 24

12. června 2011

Cena: 7 Kč

V PRAZE-DEJVICÍCH ZASEDALO CÍRKEVNÍ ZASTUPITELSTVO

Před zasedáním církevního zastupitelstva, které se konalo v sobotu 4. června, zasedala den předtím ústřední rada. Ta mj. rozhodla o přípravě publikace o našich sborech a uložila náboženským obcím do 31. 8. 2011 dodat dr. J. Vaníčkoví - přednostovi kulturního odboru úřadu ústřední rady - fotografie interiéru a exteriéru sborů a modliteben. Dále např. schválila udělení jáhenského svěcení Mgr. et ing. Ivetě Huškové z brněnské diecéze po složení zkoušky před zkušební komisí. Ústřední rada rovněž vyhlásila vyhledávací řízení na místo přednosty personálního odboru a stanovila podmínky pro uchazeče - člen církve, znalost řádů církve a znalost obecně právních předpisů.

Zasedání církevního zastupitelstva zahájil pobožností na text J 15,16 (píseň č. 71) bratr patriarchy Tomáš Butta. Na začátku jednání bylo přítomno 31 členů s hlasovacím právem - jednání tedy usnášeníschopné. Po volbě zapisovatelů (Mgr. Jana Krajčičíková a br. Miloslav Sapík), ověřovatelů zápisu (Mgr. Iva Pospíšilová, Mgr. Benjamin Mlýnek, RNDr. Ivana Macháčková, Mgr. Eva Červená, PhDr. Bohdan Kaňák, Mgr. Růžena Adamová a Mgr. Radek Zapletal), sčítatelů hlasů a volební komise, pracovního (patriarcha ThDr. Tomáš Butta, Th.D., biskup ThDr. Jan Hradil, RNDr. Ivana Macháčková, místopředseda ÚR SR ing. Jiří Balajka, DrSc., ing. Milan Liška, PhDr. Mgr. Bohdan Kaňák, biskup ThDr. David

Tonzar, Th.D., Mgr. Iva Pospíšilová, ses. Zdena Šlězová, Mgr. Michael Štojdl, ing. Miroslava Studenovská, a br. Miloslav Sapík) a stálého (patriarcha ThDr. Tomáš Butta, Th.D., biskup ThDr. Jan Hradil, Th.D., RNDr. Ivana Macháčková, ing. Jiří Balajka, DrSc., dr. Šembera, Mgr. Iva Pospíšilová, ing. Milan Liška, Mgr. Alena Naimanová, ses. Zdena Šlězová, PhDr. Mgr. Bohdan Kaňák, br. Miloslav Sapík, Mgr. Michael Štojdl, biskup ThDr. David Tonzar, Th.D., a ing. Miroslava Studenovská) předsednictva církevního zastupitelstva byl schválen jednací řád a program zasedání.

Následovala zpráva br. patriarchy, který mj. uvedl přehled celocírkevních akcí v roce 2010 a z letošních zmínil výročí sochaře Františka Bílka (6. 11. 1872 – 13. 10. 1941). V neděli 9. října se uskuteční bohoslužba v Husově sboru v Českých Budějovicích, 13. října se bude konat ve spolupráci s Národní galerií setkání v Bílkově vile v Praze s prohlídkou a odborným výkladem a v podvečer pak bude koncert duchovní hudby v kostele Jana Křtitele na Prádle. Ve středu 23. listopadu proběhne celodenní kolokvium s názvem „Víra a umění Františka Bílka“ ve Sboru Gustava Adolfa Procházky v Praze-Karlíně. Bratr patriarchy doporučil, aby v každém našem sboru, kde se nachází některé z děl F. Bílka, byla konána bohoslužba se vzpomínkou na tohoto umělce, případně i zvláštní setkání kulturního

Dokončení na str. 4

NA HTF UK ZVOLILI NOVÉHO DĚKANA

V pondělí 23. května byl zvolen děkanem Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy prof. Jan Blahoslav Lášek. Akademický senát fakulty jej zvolil všemi deseti hlasy - staronový děkan tak dostal maximální podporu od zástupců akademické obce.

První funkční období zahájil 1. července 2007 v situaci, kdy fakultě hrozily vážné finanční komplikace.

Prof. Jana B. Láška není třeba příliš představovat. Patří k našim předním církevním historikům, sám se specializuje kromě dějin a předdějin naší církve především na dějiny východní církve a christianizaci Evropy. Po absolvování fakulty byl rok bez zaměstnání a poté od roku 1980 do roku 1991 byl našim farářem v Chomutově. Přál si zůstat učit na fakultě již po jejím absolvování, nicméně tehdejší vedení mu to neumožnilo. Přijat byl na částečný úvazek až koncem roku 1988 na tehdy již několik let uprázdněné místo po prof. Miloslavu Kaňákoví, na plný úvazek nastoupil až v r. 1991. Byl ostatně Kaňákovým žákem, a tím byla zaručena kontinuita historické práce Církve československé husitské. Má na svém kontě řadu publikací u nás i v zahraničí, několik zahraničních studijních stáží a řadu hostovských zahraničních přednášek. V roce 1999 obdržel papežské vyznamenání „Pro ecclesia et Pontifice“ a v letošním roce získal čestný doktorát filosofických věd na Karpatské univerzitě Msgr. Augustina Vološina v Užhorodu (obě společně s prof. Zdeňkem Kučerou). O osobnosti prof. Láška svědčí i to, že získal celkem 43 návrhů na děkana především ze studentské části akademické obce, což je v akademickém světě zcela nevídané. Nastíháme si v krátkosti, jak vypadal vývoj děkanátu v době po listopadu 1989. Po dlouholetém děkanovi prof. Milanu Salajkovi, jehož rezignaci žádali studenti vedení Zbyňkem Studenovským (synem současně finanční zpravodajky ústřední rady a předsedkyně pražského diecézního revizního finančního výboru), se stává děkanem prof. Zdeněk Kučera. Děkanát prof. Kučery byl však přerušeno koncem

roku 1992, kdy byl nucen Akademický senát fakulty vzhledem k okolnostem zvolit děkanem prof. Vladimíra Kubáče. Po Kubáčově smrti se do funkce děkana vrátil opět v r. 1994 prof. Kučera (za rektorátu prof. Karla Malého), který fakultu otevřel a vytvořil možnosti studovat další obory vedle teologie (učitelství, filosofie, religionistiku, judaistiku, psychosociální studia). Pozvedl ji tím na úroveň západních teologických fakult. Poté však rokem 2000 začíná období postupné ztráty prestiže a úrovně vzdělávání, děkanem se také poprvé v historii fakulty stává člen jiné církve. V roce 2006 se fakulta s dalším děkanem z jiné církve dostává do hluboké ekonomické i koncepční krize, která vyústila v rezignaci děkana. Děkanstvími pravomocemi byl začátkem listopadu 2006 pověřen rektorem tehdy dr. Jiří Vogel. V květnu r. 2007 následovala volba prof. J. B. Láška.

Jedním z mnoha nelehkých úkolů současného děkana je mj. řešit situaci na katedře praktické teologie, kde působí zatím pouze jeden člen naší církve; farář v Praze-Nuslích dr. Pavel Kolář. Dalším jeho úkolem je pak dovést k habilitaci mladé teology Církve československé husitské a další perspektivní odborníky působící na fakultě.

Prof. Jan B. Lášek dokázal se svým týmem vyřešit finanční situaci fakulty, která se zmítala na pokraji insolventnosti. Plným právem se již nyní zařadil po bok prof. Vladimíra Kubáče a prof. Zdeňka Kučery, kteří vedli fakultu jako duchovní své církve a v její prospěch. Nezbyvá nic, než mu popřát do dalších čtyř let stejně úspěšný děkanát, jako byl v prvním období.

Martin Holý

RADOSTNÁ NEDĚLE S NOVÝMI ZVONY

Motto:

Zvon je po generace symbolem oznamování a zvěstování. Hlasem zvonu může být prostor vyplněn krásou i výzvou – hlas zvonu se může stát symbolem Božího hlasu, Božího volání. Zvuk zvonu zve, vyzývá i udržuje v bdělosti.

Ze zamyšlení sestry Hanky Gottwaldové

V neděli 29. května jsme prožili v našem Husově sboru na Vinohradech opravdu pozeňnaný den. Začal slavnostní bohoslužbou, kterou sloužili spolu s vinohradským farářem bratrem Danielem Majerem bratr patriarchy a bratr pražský biskup. Při bohoslužbě požehnali nové zvony, které nesou jména Víra, Láška a Naděje. Téma víry, lásky a naděje zaznělo i v biblických čteních a v homilii (respektive homiliích, neboť každý ze sloužících se věnoval jedné ze zmíněných základních křesťanských ctností).

Jak vůbec nápad umístit do věže zvony vznikl a jak to pokračovalo? Při studiu archivních materiálů v našem sboru jsme si připomněli, že už architekt Janák měl v úmyslu zvony do věže umístit. Nedostávalo se však fi-

nancí, a tak tento záměr nikdy nebyl uskutečněn. Na čas zvony nahradila elektrická zvonkohra. Když se nám v minulých letech s přispěním Magistrátu hl. m. Prahy a Městské části Praha 10 podařilo sbor opravit a v loňském roce vrátit na věž opravený kalich, rozhodli jsme se vypsát veřejnou sbírku na zvony. Sběrka vynesla asi 180 000 Kč, a tak jsme ještě oslovili Městské části Praha 10, 2 a 3 (sbor se sice nachází v Praze 10, ale je na rozhraní Prahy 10, 2 a 3). Městská část Praha 10 věnovala 350 000 Kč na největší zvon a obě další městské části přispěly po 50 000 Kč. A tak jsme oslovili známého zvonáře pana Manouška a objednali u něj 3 zvony. První dva doputovaly do našeho sboru na začátku adventu a už tehdy je přivítal slavnostním koncertem pěvecký soubor sborového studia při Hudební škole hl. m. Prahy se symbolickým jménem Zvoneček, jehož sbormistryní je paní profesorka Jarmila Novenková. Třetí zvon byl dovezen těsně před Velikonocemi. Chceme ještě jednou vyjádřit svůj dík a vděčnost všem dárcům.

Po bohoslužbě začalo zvedání zvonů na věž. Zní to jednoduše, ale technic-

ky je to značně složitý úkon. Na každý zvon byl připevněn ocelový nosník a kladivo s elektromagnetickým ovládním. Pak byly jeřábem vyzdvíženy do věže, kde byly připevněny do připravených konstrukcí. Ze začátku jsme s napětím přihlíželi, ale po vyzdvžení prvních dvou zvonů jsme se rozešli, abychom se do sboru vrátili večer na slavnostní koncert a první zazvonění. Když jsme přicházeli, zvoněři ještě dokončovali instalaci zvonů. Stejný soubor, který zvony u nás přivítal, zazpíval i k jejich umístění na věž – komorní sbor Abbellimento sborového studia Zvoneček. Koncert byl zarámován dvěma písněmi se symbolickou tematikou – první píseň (lidová) Ty bysterské zvony a poslední od Benjamin Brittena Deo gratias. Po skončení koncertu jsme si poprvé poslechli hlas našich nových zvonů. Odcházeli jsme domů s radostí a s vděčností Bohu, že našemu dílu žehnal, a s přáním, aby hlas zvonů oslovil lidi v okolí tak, jak je uvedeno v úvodu tohoto článku – aby byl symbolem Božího volání.

**Ivana Macháčková,
předsedkyně rady starších
Praha-Vinohrady**

Kolik má svět konců?

Různé předpovědi konce světa mají pro mnoho lidí magickou přitažlivost. Většinou se zakládají na spojení numerologie s něčím náboženským. Velká očekávání byla od milénia v roce 1000 nebo 2000, či od roku 666. Podle nejnovějšího zaručeného výpočtu měl nastat konec světa minulou sobotu. A co po něm zůstalo? Kolikrát už měl být konec světa? O různých pseudoprocích, šifrách a zaručených znameních nemají přehled ani Wikipedie dohromady s encyklopedií Britanicou a Ottovým naučným slovníkem. Bylo jich ale početně. A kolik jich ještě bude...

O ten zatím poslední (a široce medializovaný) Armagedon se postaral člověk jménem Harold Camping. Jeho společnost sídlí v Kalifornii a vlastní síť 140 rozhlasových stanic. Má název „Rodinné rádio“ a nabízí náboženské programy, duchovní hudbu, denní čtení Bible nebo zdarma některou z Campingových knih.

Konec světa měl podle něj přijít minulou sobotu. Rodinné rádio vysílalo podrobnosti o tom, že všechno začne sérií zemětřesení, postupujících od Austrálie směrem na západ, až měla dojít v šest večer washingtonského času do Ameriky. Věrní křesťané měli být vytrženi do nebe, zatímco ostatní měli čekat naprostý pozemský chaos.

A protože konec světa může být i docela dobrý byznys, Campingovi se podařilo vybrat na pokoutný projekt 80 milionů dolarů. Řada lidí obětovala úspory nebo prodala domy a investovala do varovných reklam. A některé firmy začaly nabízet nové služby. Slibovaly, že se postarají o domácí mazlíčky, kteří do nebes vytrženi být neměli, a to za pouhých 170 dolarů měsíčně. Platba ovšem předem.

Jenomže konec nepřišel a zmatek nastal spíše v řadách Campingových věrných. Reportérka veřejnoprávního rozhlasu Barbara Bradley Hagerty se jim snažila dovolat, ale oni buď nebrali telefon, nebo nechtěli odpovídat. Pouze jeden nejistě prohlásil, že výpočty se možná o den spletly. Nejmenovaný člen boardu, neboli správní rady Rodinného rádia, vyjádřil naději, že finanční příspěvky budou lidem vráceny, ovšem bez jakékoliv záruky.

A samotný Harold Camping? Když ho objevili novináři, vypadal prý poněkud vyjeveně. Řekl, že v pondělí bude v práci, kde odpoví na jejich otázky. A tak se nakonec dozvěděli, že Bůh milosrdně odložil konec světa – ale pozor, jen o pár měsíců. Nejnovější zaručené datum je 20. října. Co k tomu dodat? Možná bude Bůh milosrdný i onoho 20. října.

Daniel Raus, ČRo6

Z kazatelského plánu

HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ

Aleluja. Apoštolové mluvili v jiných jazycích o velikých skutcích Božích. Přijď, Duchu svatý, naplň srdce svých věrných a zapal v nich oheň své lásky. Aleluja.

Sk 2,4.11

První čtení z Písma: Skutky 2,1–21

Tužby:

2. Za dary Ducha svatého, za moudrost a rozumnost, radu a sílu, umění a zbožnost i svatou bázeň, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nás malověrně Duchem svatým obživil, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože, o Letnicích jsi uvedl svůj lid do veškeré pravdy, když jsi mu seslal světlo svého Ducha. Učiň, ať skrze tétož Ducha jsme uváděni do pravdy evangelia a naplněni pravou radostí. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána.

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 12,3b–13

Evangelium: Jan 20,19–23

Verš k obětování: Žalm 68,29–30

Verše k požehnání: Skutky 2,2.4

Modlitba k požehnání:

Hospodine, vlij nám do srdcí svého svatého Ducha, ať je očistí a svou milostí zavlaží, aby dávala ovoce dobrých skutků. Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 261, 262, 263, 264, 265, 267, 268

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ - Zjevení Janovo 8 Listy sedmi církvím

Pokračování z minulého čísla

Prakticky každé zabití zvíře bylo obětováno nějakému falešnému božstvu; část si vzal kněz a část zůstala tomu, kdo oběť přinesl. Většina masa, které se prodávalo na trhu, byla z těchto obětí. Na lidi, kteří jedli toto maso ze zvířat obětovaných modlám, se křesťané dívali jako na ty, kdo se ztotožňují s tou kterou modlou; a sněm v Jeruzalémě něco takového křesťanům z pohanství zakázal. (Sk 15,19-20: Jakub na sněmu řekl: „Proto já soudím, abychom nedělali potíže pohanům, kteří se obracují k Bohu, ale jen jim napsali, aby se vyhýbali všemu, co přišlo do styku s pohanskou bohoslužbou, aby nežili ve smilstvu, aby nejedli maso zvířat, která nebyla zbavena krve, a aby nepožívali krev.“) Ale odmítnout jíst takové maso znamenalo zdržet se všech slavností a téměř docela se stáhnout ze společenského života. Když ten problém vyvstal v Korintě, Pavel ukázal, že modla není nic a křesťan že je svobodný člověk. (1 K 10,25-27: „Jezte všechno, co se prodává v masných krámech, a pro své svědomí se nepotřebujete na nic ptát. Hospodina je země i její plnost. Pozve-li vás někdo z nevěřících a chcete tam

jít, jezte všechno, co vám předloží, a pro své svědomí se na nic neptejte.“) Přesto se jídlo z masa obětovaného modlám stalo klíčovým testem v pohanském světě, a pro křesťana bylo důležité, aby se oddělil od svých dosavadních přátel. I dnes dítě Boží musí někdy obětovat některé své radosti, aby se oddělilo pro Krista.

V posvátných místech každého pohanského chrámu se nabízely kněžky – lehké ženy k prostituci; byla to součást pohanské bohoslužby. Kristus má proti církvi v Pergamu to, že zde někteří tolerovali tyto nečisté praktiky a bez protestu tak strpěli (i když to vlastně nepovzbuzovali), že tak byli lidé sváděni na scestí. (2 K 6,14-16) „Nedejte se zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími! A jaké spoluzítí světla s temnotou? Jaký souzvuk Krista s Beliálem? Jaký podíl věřícího s nevěřícím? Jaké spojení chrámu Božího s modlami? My jsme přece chrám Boha živého.“ Když se srdce zabývá něčím jiným než Kristem, je to modloslužba, a nežádoucí styk se světem je duchovní smilstvo. Náš Pán si činí nárok na absolutní věrnost a oddanost.

V Pergamu se znovu objevuje učení Nikolaitů, které jsme viděli v Efezu

(Zj 2,6). Dr. Ironside vysvětluje sektu Nikolaitů – kral. Mikulášenců jako rozdělení církve na pohrdané laiky a na ty, kdo se stali kněžskou hierarchií a panovali nad laiky zapominající na slovo Ježíšovo: „Vy však si nedávejte říkat „Mistře“: jediný je váš Mistr, vy všichni jste bratři“ (Mt 23,8). Nicméně kontext naznačuje spojení mezi učením Nikolaitů a učením Balaamovým. Někteří vykladači praví, že Nikolaité byli nečistá sekta, která se oddávala extrémní prostopášnosti, zatímco její stoupenci si stále činili nárok na to, že jsou děti Boží. Směs tělesnosti a duchovnosti se vždycky Bohu hnusí, a Kristus prostě oznamuje svou velikou nespokojenost s tímto zlým učením. Je to stále pravda i pro naši současnost, že tělesnost a požitkářství nejsou nic pro opravdového věřícího. Náš Pán vyžaduje upřímnou oddanost a čistotu srdce a motivů.

Pokračování příště

Frederick A. Tatford

Prophecy's Last Word, An Exposition of the Refelation, nakl. Pickering and Inglis Ltd. London 1. vyd. 1947, paperback vyd. 1969, reprint 1970 a 1971. Zkrácený překlad: Jiřina Kubíková

Nad Písmem

KDO BUDE ZACHRÁNĚN?

Sk 2,1-21

„Na nebi církevního roku září tři hvězdy: Hod Boží vánoční, Hod Boží velikonoční a Hod Boží svatodušní“... To byla oblíbená slova profesora Husovy bohoslovecké fakulty Rudolfa Horského.

Zatímco jsou Vánoce i Velikonoce v povědomí jak církevní, tak i světské veřejnosti, o Svatodušních svátcích se spíše mlčí, nebo je přinejmenším obcházíme po špičkách. Narození si všichni dovedeme představit, i ukřížování. Ale vzkříšení či vylití Ducha svatého?

To už jsou pojmy jen těžko uchopitelné, se kterými se ve svém životě běžně nesetkáváme. Vzkříšený Ježíš prochází zavřenými dveřmi a staví se doprostřed svých učedníků polomrtvých strachy. Hukot z nebe náhle naplňuje celý dům a jakoby ohnivé jazyky spočívají na každém z nich. To nejsou zkušenosti, které známe, zkušenosti, které nám mohou zprostředkovat naše smysly. Snad proto čteme v příběhu o Nikodémovi Ježíšova slova: „Jestliže nevěříte, když jsem vám říkal pozemské věci, jak uvěříte, budu-li vám říkat nebeské?“

Možností, jak „uchopit“ toto svatodušní téma, může být celá řada. Tak např. v listě Efezským jsme nabádáni k pohledu, že nejsme jen tělem, ale že tato naše tělesná schránka je jen „hliněnou nádobou“, skrývající vzácný obsah, něco, co však nelze spatřit, nahmatat, zvážit, ale ono to přece jen dělá člověka člověkem, skrývá jedinečnou lidskou individualitu. Pisatel epistoly má pro to i svůj výraz. Mluví o našem „vnitřním člověku“. A tady bez ohledu na dobu církevního roku začíná odpo-

vednost za podobu tohoto vnitřního člověka, za podobu srdce každého z nás.

O této odpovědnosti výmluvně vypráví i jeden starý indiánský příběh: „Jeden večer vzal starý Indián svého vnuka a vyprávěl mu o bitvě, která probíhá v nitru každého člověka. Řekl mu: 'Synku, ta bitva v každém z nás je mezi dvěma 'vlky'. Jeden je špatný. Je to vztek, závist, žárlivost, smutek, sobeckost, hrubost, nenávisť, sebelibost, falešnost, namyšlenost a ego. Ten druhý je dobrý. Je to radost, pokoj, láska, naděje, vyrovnanost, skromnost, laskavost, empatie, štědrost, věrnost, soucit a důvěra.' Vnuk o tom všem přemýšlel a po chvíli se zeptal: 'A který vlk vyhraje?' Starý Indián odpověděl: 'Ten, kterého krmíš.'“

A právě k takovému rozhodování potřebujeme v našem životě moudrost a sílu. Proto voláme a prosíme: „Oporo bytí, přebývej v nás.“

Pouto všeho, co je, přebývej v nás. Stálosti universa, přebývej v nás.

Ty, jenž vládneš gravitaci, přebývej v nás.

Zdroji energie, přebývej v nás. Příčino neměnnosti, přebývej v nás.“

M. Skabalanovič.

Ať slavení letošních Svatodušních svátků naplní také nás novou silou (prudký vích) a upevní naše srdce takovým Duchem, který dává odvalu k aktivnímu životu (ohnivé jazyky) a vede k porozumění s lidmi (každý je slyšel mluvit svou vlastní řečí). Ať nás naplní Duchem, který vyhání z našich srdcí nenávisť a sobectví, který působí lásku a pokoj. Jedině otevřeností vůči takovému Duchu můžeme usilovat o

naplnění „našeho snažení mravního i poznání vědeckého Duchem Kristovým.“ Kdo tedy má vlastně šanci na to, že bude zachráněn? Apoštol Petr na tuto otázku dává jasnou odpověď: „Ten, kdo 'krmí ducha', každý, kdo vzývá jméno Páně.“

Jiří Musil

„Klaním se ti, Bože,
a vyjadřuji tím, že tě
miluji.
Chválím tě,
ty nekonečně krásný,
nekonečně láskyplný.
Vyznávám to celou svou
duší a chtěl bych to
vznávat tak,
aby z toho vzešla
tvá sláva,
ačkoliv jsem pouhé nic.
Stačilo by, kdyby má chvála
vystihla tvou krásu,
což je naprosto nemožné.
Ty sám se můžeš
oslavovat, můj Bože.
Proto se spojuji s tebou,
ó Ježíši, můj Pane,
abych tvého Otce chválil.
Sjednocuji se s tebou,
ó Duchu svatý,
který vzbuzuješ v mém
srdci nevyslovitelné
vzdechy,
abych jimi Ježíši
dobrořečil.
Sjednocuji se s tebou,
ó Bože Otče,
ó Bože Synu,
abych dobrořečil
Duchu svatému,
vám oběma rovnému
a Bohu mému.“ Amen.

CHARLES DE FOUCALD

PŘÍBĚH LIDICKÉHO FARÁŘE

V současnosti přijde do našich kin celovečerní film Lidice režiséra Petra Nikolaeva a scénáristy Zdeňka Mahlera, který jistě zaujme širokou veřejnost a nepochybně vyvolá i odbornou diskuse a kritiku. Když jsme v roce 2004 redakčně dokončovali publikaci pplk. dr. Eduarda Stehlika Lidice – Příběh české vsi, byli jsme při zpracování rukopisu a obrazové dokumentace zcela naplněni těmi hrůzami, které Lidice a její obyvatele postihly. Hitlerovo rozhodnutí o krvavém konci vesnice, jako odvěta za atentát na R. Heydricha, znělo:

1. Všechny dospělé muže zastřelit;
2. Všechny ženy převést do koncentračního tábora;
3. Děti, které je možno poněmčít, shromáždit a dát do rodin SS v Říši. Zbytek vychovat jinak (rozuměj porazit);
4. Obec úplně vypálit a srovnat se zemí.

Tuto děsivou událost si ve výročí lidické tragédie každoročně připomínám, a když po skončení vzpomínkové tryzny stojím na místě, kde až do osudného 10. června 1942 stával farní kostel sv. Martina, a vnímám to ticho nad prázdňným údolím, je mi z toho smutno a lidsky špatně. Jen vysoký kříž s trnovou korunou nad společným hrobem lidických mužů a pomník dvaosmdesáti zavražděných dětí dnes připomínají to, co se

zde tehdy odehrálo. Tam dole bývala malebná vesnice, jejíž historie se počítala na šest staletí. Byla tam i náves s pomníkem zdejšímu padlým v první světové válce, završeným bustou Jana Husa, jíž kdosi ze zločinců gestapa nebo Schutzpolizei ještě před srovnáním vsi se zemí stihl urazit hlavu.

Zvůle nacistů se nezastavila ani před dříve zemřelými. Barbarsky zničili i lidický hřbitov, dokonce předtím ještě oloupili i mrtvé. Obrovské objemy sutin ze zničených domů byly rozváženy tak, aby se co nejvíce změnil reliéf krajiny, postupně byl zavezen i místní rybník a pokáceny stromy. Lidice se tak postupně změnil v pustou pláň.

Lidičtí muži starší patnácti let se stali mučedníky jako první. Jejich vraždění na zahradě Horákovy statku zahájila popravčí četa kolem sedmé hodiny ranní a zrůdné divadlo se s přestávkami opakovalo až do odpoledních hodin, kdy v zahradě zůstalo ležet 173 zastřelených. Mezi nejstarší zavražděné patřil lidický farář Josef Štemberka, který se stal zdejší římskokatolickým duchovním již v roce 1909. V obci tak působil plných třicet let a byl za ta léta s životem a osudy svých farníků dokonale srostlý. K jeho osobním zálibám patřil chov včel, jejichž úly měl rozmístěné ve farní zahradě. V době vyhlazení obce

mu bylo již třiasmdesát let a chystal se na odpočinek. Přesto byl příslušníky gestapa a SD ztýrán. Z pochopitelných důvodů nelze bezpečně doložit domněnku, že mu bylo přesto nabídnuto, aby odešel a vyhnul se tak osudu ostatních lidických mužů. Tak či tak se Josef Štemberka svého duchovního poslání zhostil se ctí až do konce. V Horákově statku v sobě našel sílu, aby připravoval lidické muže na smrt. Katolíky, členy naší církve, evangelíky i ateisty. Modlil se s nimi a žehnal jim všem jako starostlivý pastýř. Byl zavražděn mezi posledními. Jeho působení nepřímo potvrdil jeden z jeho katanů, šéf kladenského gestapa, když po válce u výslechu uvedl: „Lidičtí muži šli volně, zpřímá a statečně. Nedošlo k žádným slabostským scénám.“

Závěrem jen drobná poznámka. Duchovní bez rozdílu konfese považoval nacistický režim za sobě nepřátelské a řada z nich skončila ve věznicích, koncentračních táborech nebo přímo na popravistiích. Mnozí z nich byli posmrtně příslušně vzpomenu. Farář Josef Štemberka, obyčejný vesnický farář, ani charismatický, ani jinak výjimečný, byl jen dělníkem na vinici Páně (Mt 20,6-7). A dlužno dodat, že pracovitým až do konce... a pro mě blahoslaveným.

Jindřich Kejř

Slavnost v Ježkovicích u Vyškova

Poslední májovou nedělí se v malé obci Ježkovice u Vyškova na Moravě konala jubilejní slavnost k 90. výročí založení naší náboženské obce v této vesnici na Drahanské vrchovině. V Ježkovicích byla obec založena v květnu 1921, kdy byly slouženy první české bohoslužby před zvonící u školy. Zakladateli byli Václav, Richard a Antonín Gottvaldovi, František Křetinští, Antonín, Jaroslav, Richard Ratislavovi, Stanislav Šíbl s celými rodinami. Postupně přestupovaly do Církve československé další rodiny.

Ve dvacátých letech bylo v naší církvi kolem 200 lidí ze 600 obyvatel Ježkovic. Bohoslužby, svatby, křty, vyučování dětí v náboženství... vše se konalo v budově místní školy. Pohřební obřady byly vypravovány z domu smutku. Změna nastala v roce 1978, kdy bylo konání bohoslužeb ve škole zakázáno. Díky ochotě římskokatolického faráře v Drnovicích nám bylo umožněno si půjčovat místní kapli a konat bohoslužby zde. V tomto ekumenickém společenství se setkáváme dodnes. Díky za 33 let trvající vzájemný soulad a pěknou spolupráci na duchovním poli v Ježkovicích. Mohly by být příkladem pro mnohé obory činnosti v našem národě. Pravidelné bohoslužby se zde konají 1., 3. a 5. nedělí v měsíci. V době postní a májové se k tomu setkáváme vždy ve středu večer na bohoslužbách k této době připravených. Snažíme se, aby byly zastoupeny všechny generace, což v malé obci dnes s 300 obyvateli, se nám většinou daří. Zvláště oblíbené jsou různé dětské dny, zahradní slavnosti a přátelská posezení. Proto jsme také jubilejní slavnost připravili jak pro ty, kdo chodí na bohoslužby, tak i "nekostelní" většinu.

V 16 hodin se konaly slavnostní bohoslužby v kapli u hřbitova. Sloužili je bratr biskup ThDr. Jan Hradil, ThD. s místním farářem Martinem Kopeckým a farářem Lumírem Čmerdou, zpíval pěvecký sbor mládeže. Otec bratra biskupa Ladislav Hradil byl spoustu let farářem ve Vyškově, kam Ježkovice jako středisko náleží. Přátelství z mládí tak přetrvávalo i pro tuto chvíli. Mnozí rádi přišli bratra biskupa pozdravit. Zcela zaplněná kaple hostila přes sto účastníků slavnostních bohoslužeb. Po bohoslužbách byly rozdávány koláče s občerstvením k přátelským rozhovorům a setkáním. V 17.30 hodin pokračovalo společenské odpoledne u kiosku na hřišti s občerstvením, živou hudbou, zpěvem a tancem. Sestra kazatelka Libuše Jarošová se spolupracovníky připravila soutěž s programem pro děti se spoustou výher na hřišti. Tématem byla archa Noemova. Krásné počasí nám přál Pán. Lidské vazby, které spojuje víra, naděje a láska jsou příslibem života církve v této malé obci do dalších 90 let.

Martin Kopecký, administrátor

Pozvání do Olomouce

Nedávno ukončenou výstavu Olomoucké baroko (Výtvarná kultura let 1620 - 1780) si prohlédlo přes dvaatřicet tisíc lidí hned ve třech nejznámějších olomouckých muzeích. A Olomouc si pro své návštěvníky přichystala opět lahůdku: Poslední dubnový den se brány Arcibiskupského paláce poprvé otevřely veřejnosti a nedávno zrekonstruovaná budova přivítala první návštěvníky. V minulosti sem byl přístup pouze v rámci dne otevřených kulturních památek. Zprístupněné plně funkční oficiální sídlo úřadujícího biskupa nemá ve střední Evropě obdoby. Návštěvníci mají jedinečnou možnost vidět místa, kudy kráčely dějiny Moravy, rakousko-uherské monarchie a českého státu. Veřejnosti je zpřístupněn prohlídkový okruh, který zahrnuje reprezentační sály Arcibiskupského paláce a také místnost pro krátkodobé výstavy. Interiéry sálů mají dochovanou bohatou rokokovou, empírovou a neobarokní výzdobu a jsou vybaveny dobovým mobiliářem. Právě tyto prostory jsou spjaté s nejvýznamnějšími událostmi, které se zde odehrály - např. návštěva císařovny Marie Terezie či Ludwiga van Beethovena, setkání rakouského císaře Františka a ruského cara Alexandra před bitvou u Slavkova... Nejznámějším datem je 2. prosinec 1848, kdy se zde ujal vlády císař František Josef I. Arcibiskupský palác, zahrnující v sobě starší konstrukce z období renesance, byl vybudován v blízkosti místa, kde stával první biskupský dům v době založení olomouckého biskupství v polovině 11. století. Původní renesanční palác byl v průběhu přestavby v letech 1664 až 1669 výrazně rozšířen a stal se monumentální raně barokní palácovou stavbou města. O významu a architektonické kvalitě budovy svědčí mimo jiné to, že projekt vypracovali a stavbu řídili císařští architekti Filiberto Luchese a Giovanni Pietro Tencalla. Návštěvu Arcibiskupského paláce nelze než doporučit.

Pavel Hýbl

SETKÁNÍ GENERACÍ V BRNĚ NA LIPOVÉ

Mottem letošního setkání generací bylo: práce - služba - poslání. V tomto duchu probíhaly i všechny aktivity. Počasí nám přálo, a tak jsme napjatě čekali, kolik sester a bratří přijede. V 9 hodin jsme začali písní č. 331 „Buď Bohu všechna chvála, čest“ a bohoslužbou slova na text Lukášova evangelia 5,1-11 - Pán Ježíš povolává rybáře ke službě. A aby se nám to lépe pamatovalo, zahráli jsme si všichni hru. Jednotlivé řady přítomných vždy na určené slovo zvolaly dané citoslovce, např. na slovo „rybáři“ volali „ó,ó“ na slovo „sítě“ volali „á hop“ a podobně. Dovedete si jistě představit, jaké bylo veselí. Děti potom zkusily povědět, co všechno práce rybáře obnáší. Mezitím, co pak dospělí poslouchali zamýšlení na text evangelia, děti kreslily nebo napsaly, čím by chtěly být v dospělosti. Potom jsme si jejich práci přečetli a společně jsme se nau-

čili píseň „12 učedníků“ - děti držely napsaná jednotlivá jména učedníků pro lepší zapamatování. K tomu nás doprovázel Jakub na kytaru a část dětí na rytmické nástroje. Po vyznání víry, společných přímlovkách a Otčenáši jsme zazpívali píseň pro děti „Hej, už víš...“ a následovaly organizační informace o průběhu celého setkání.

Pro dospělé byly připraveny dvě skupiny: v první, kterou vedla sestra farářka Světlá Košíčková, se účastníci zamýšleli nad biblickým tématem. Ve druhé skupině pod vedením bratra faráře Milana Vostřela probíhalo promítání dokumentu o památkách naší republiky. Malinké děti do 3 let, které neustále pobíhaly sem a tam, si vzala na starost sestra Pavla Roupcová a vydatně jí pomáhala sestra Eva Buttová. Hrály si v jedné části zahrady. Děti předškolní a školní jsme rozdělili na dvě skupinky.

Jedna zpívala a nacvičovala pod vedením sestry farářky Mileny Cicákové a jejich dvou dcer Bohdany a Marty, které doprovázely na kytaru a klavír. Děti ve druhé skupince si zahrály „Na rybáře“. Tyto děti vedl Jakub Krejčí. Nebylo to jednoduché. Nejdříve si děti musely vyrobit udice a nalovit v časovém limitu co nejvíce ryb. Papírové rybky různých barev byly v několika obručích na zemi a měly připnutou kancelářskou sponu. Udici děti vyráběly tak, že na vrbový prut navazovaly provázek s připevněným magnetem. Tím pak rybičky lovlily. Pokračovaly v „mytí“ své lodí, v hledání pitné vody a potraviny, přepadla je na moři i bouře a mlha. Všechny však zdárně své lodě vyvedly až k místu, kde je čekal symbolicky Pán Ježíš. Cestou získávaly škeblíčky a tu nejkrásnější pak darovaly Pánu Ježíši na společně vyrobenou velkou rybu ze samotvrdnoucí hmoty. Vždyť to nejlepší je pro něho. Potom se obě skupiny děti vyměnily, aby si všechny hry zahrály i zazpívaly. V poledne jsme měli velmi dobrý oběd, který připravili manželé Dočkalovi. A pak už následovalo překvapení - klauni a jejich představení. Asi by tam děti i dospělí seděli dosud, kdyby nezačalo pršet.

Ve 14.30 hodin jsme se rozloučili společnou modlitbou a předvedením všeho, co jsme se naučili.

Ptáte se, kolik nás tam bylo? Požehnaně. Celých 64 úsměvů a 128 rozzářených očí. Opět jsme se přesvědčili, že Hospodin je při díle, když mu dáme svoji důvěru. A Pán Ježíš může proměnit naši všední práci tak, že se může stát nejen službou, ale i posláním. Takže příště i s vámi na viděnou!

(iv)

První výročí projektu "Afrika Africe"

Projekt "Afrika Africe", který je podporován pražskou diecézí, slaví první výročí svého působení v Keni. Již během tohoto prvního roku zaznamenal velké úspěchy. Program sponzorování středoškolského vzdělávání využil již 20 studentů a program počítačového vzdělávání projektu 42 studentů. "Afrika Africe" stále spolupracuje s projektem "Scream Africa", který poskytuje potraviny a vzdělání sirotkům v ústavu "Scream Africa Children's Home" (Dětský domov „Scream Africa“) v Nairobi. Slavnostní zakončení studia absolventů počítačového vzdělávání projektu se konalo 30. dubna. Čtyřicet dva úspěšných studentů obdrželo oficiální certifikát dokazující jejich znalosti počítačových programů a aplikací. Těmto mladým lidem se tak otevřela nová životní kapitola a někteří již díky nově nabytým znalostem získali dokonce pracovní místa v různých oblastech. K realizování takového projektu a nalezení lidí, kteří mají zájem podpořit znevýhodněné v jakékoliv společnosti, je třeba opravdového úsilí. Řídící tým projektu "Afrika Africe" je velmi vděčný všem sponzorům projektu, ať už pomohli jakýmkoliv způsobem. Projektu můžete pomáhat i nadále na číslo účtu: Česká spořitelna 1922545319/0800, variabilní symbol 777. Kontakt na koordinátora projektu:

Phanuel Osweto

(duchovní v Kladně), web: <http://www.afrikaafrice.cz/>

ZPRÁVY

Malování na chodníku

„Ženu statečnou kdo nalezne? Je daleko cennější než perly.“ Př 31,10. Nebojácná děvčata a stateční hoši, už jste někdy zažili něco dobrodružného, kdy jste museli ukázat svoji odvahu a statečnost? Překonat strach a nedat se, nepovolit a trpělivě čekat, až pravda a spravedlnost zvítězí? Přijďte se s námi podělit o své zážitky! Zveme vás 18. června na naše letní malování do pražské Stromovky, kde se dozvíte o jednom úžasném biblickém příběhu. Letos si budeme vyprávět o odvážné královně Ester, která s Boží pomocí zvítězila nad zloduchem Hamanem a zachránila před jistou smrtí celý svůj národ. Sejdeme se opět před Výstavištěm v 9,30 h a společně půjdeme malovat barevnými křídami na chodník před Planetáři. Zazpíváme si hezké písničky (uvedené v červnové Cestě), zahráme si různé hry. Chystáme pro vás tradiční pamětní listy, knižní ceny a dárky. Odpolední čas vyplníme návštěvou blízkého „Mořského světa“.

Vezměte si s sebou vybavení jako na jednodenní školní výlet a máte-li, nějaké přenosné hudební nástroje. V případě deště přibalte pastelky, neboť budeme malovat na papírové čtvrtky v Komenského sálku v Praze 6 – Dejvicích. Případné dotazy volejte a pište na následující kontakt: pevná linka 321 722 944, mobil 720 668 098, e-mail: krasava.machova@seznam.cz.

Krasava Machová

Nová kniha básní

V nakladatelství Kalich právě vychází sbírka básní Jindřišky Mikoláškové HLEDÁNÍ STUDÁNEK. Kniha je výřezem z celoživotní básnické tvorby autorky zakotvené v evangelickém prostředí. Obsahuje převážně poezii milostnou, ale také verše věnované krajině domova, básně meditativní a naopak hravé, určené zpravidla dětem. Hloubku básniřčiných citů umocňují bohaté výrazové prostředky, obrazná vyjádření, zvukomalebnost, objevné rýmy, smysl pro zkratku a vtip. Jednotlivé tematické okruhy sbírky jsou proloženy celostránkovými černobílými fotografiemi Jana Maixnera. Cena 130 Kč, v Kalichu do 20. června 104 Kč.

(red)

Prezentace knihy

Zveme na prezentaci knihy Jindřišky Kubáčové „Ullice mého dětství“, která vyšla za pomoci pana Zdeňka Rosenbauma. Výbrané ukázky z knihy budou číst členové Literárně dramatického klubu Dialog na cestě, součástí pořadu bude promítání ukávek ze života a díla spisovatelky. Vzpomínkové čtení se koná v úterý 21. června v 18 h v zasedací síni Církve československé husitské, Vítkova 13, Praha 8-Karlín.

(red)

Islámské umění

Do konce července je možné v Moravské galerii v Brně (Husova 18) navštívit výstavu Příběhy tisíce a jedné noci. Islámské umění ve sbírkách Moravské galerie v Brně. Tato neobyčejná výstava představuje před-

měty svázané s islámským Orientem. Vzhledem k charakteru bychom je zařadili do kategorie umělecká řemesla: zahrnují například koberce, vzorky tkaných textilií, domácí kovové předměty, lampy používané v mešitách, nábytek vykládaný perletí, šperky z tradičního prostředí Arabského poloostrova a zbraně. Zajímavou kategorií jsou na výstavě rovněž předměty evropské proveniencí, většinou vyrobené ze skla a kovu, které se Orientem inspirovaly.

(red)

Pietní shromáždění

Pietní shromáždění k uctění památky 27 popravených představitelů českého odboje v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze a u desky popravených obětí se koná v úterý 21. června od 17 hodin.

(red)

Koncert v Hradci

15. června od 19 h se ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové (Ambrožova 728) uskuteční Benefiční koncert Matyáše Nováka, člena zdejší náboženské obce. Talentovaný třináctiletý klavírista je vítězem mnoha národních i mezinárodních soutěží, hrál i s hradeckou filharmonií. Výtěžek bude věnován na hradeckou zvonohru.

(red)

Přednáška v Jičíně

15. června v 17.30 hodin v Husově sboru v Jičíně (Denisova 613) prosloví ThDr. Martin Chadima zajímavou přednášku *Jeronym Pražský - Život a smrt středověkého rebela*.

(red)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 13. 6. – 17 hodin
Händel, Bizet, Gershwin
Prague Brass Ensemble
14. 6. – 17 hodin
Bach, Händel, Dvořák
Y. Škvárová - mezzosoprán,
J. Kalfus - varhany
15. 6. - 17 hodin
Bach, Händel, Vivaldi
M. Lopuchovský - flétna
J. Popelka - varhany
16. 6. – 17 hodin
Bach, Mozart, Telemann
V. Vlha - hoboj,
F. Šťastný - čembalo, varhany
17. 6. – 17 hodin
Bach, Schubert, Verdi
J. Kšica - varhany,
T. Jindra - bas
17. 6. – 20 hodin
Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat – barokní housle
18. 6. – 17 hodin
Bach, Händel, Mozart
Z. Němečková - varhany,
P. Příbyl - viola
18. 6. – 20 hodin
Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat – barokní housle
19. 6. - 17 hodin
Bach, Händel, Debussy
DUO PER LA GIOIA,
Z. Šolcová - harfa,
M. Mesany - flétna
19. 6. – 20 hodin
Bach, Vivaldi, Mozart
Consortium Pragense Orchestra,
Y. Škvárová - mezzosoprán,
M. Laštovka - trubka

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Přijměte Ducha svatého

Pokud přečtete písmenka z tabulky v pořadí daném čísly ve druhé tabulce, dozvíte se, co řekl Pán Ježíš svým učedníkům po svém vzkříšení (J 20,23).

S	Í	D	O	T	U	D
Y	K	O	U	T	E	N
O	S	H	P	U	U	T
Ě	Í	U	O	Ř	T	J
P	Š	M	CH	Y	O	M

9	16	28	25	10	30	6
18	1	20	4	32	13	34
5	24	14	29	8	22	19
33	11	26	2	15	12	23
7	31	21	17	35	27	3

(Řešení z minulého čísla: Otče, zachovej je v svém jménu..)

Jana Krajčříková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčříková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@csh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

V PRAZE-DEJVICÍCH ZASEDALO...

Dokončení ze str. 1

charakteru. Dále bratr patriarcha uvedl, že bude vydána publikace o našich sborech a modlitebnách, které představují nemalé kulturní dědictví. Hovořil i o pastoračních a diakonických aktivitách vzhledem k necírkevní veřejnosti. Zvláštní pozornost věnoval duchovní péči o děti a mládež. Výuka náboženství pro děti a mládež při náboženské obci (včetně katechetické a pastorační přípravy ke svátostem) se uskutečňuje celkem ve 109 skupinách dětí a mládeže. Z toho v brněnské diecézi – 24, královéhradecké diecézi – 38, v olomoucké diecézi – 12, v plzeňské diecézi – 6 a v pražské diecézi – 29. Školní výuka náboženství se koná celkem na 30 školách. Z toho v brněnské diecézi – 4, v královéhradecké diecézi – 12, v olomoucké diecézi – 5, v plzeňské diecézi – 2 a v pražské diecézi – 7. Dětské bohoslužby nebo bohoslužby pro mládež se konají ve 26 náboženských obcích. Z toho v brněnské diecézi – 9, v královéhradecké diecézi – 6, v olomoucké diecézi – 3, v plzeňské diecézi – 2 a v pražské diecézi – 6. Akcí pro děti a mládež, jako jsou tábory, koncerty, divadelní hry, výtvarné kroužky, kluby matek s dětmi, výlety, víkendová setkání, besídky, sborové dovolené, sborová odpoledne i sportovní a další aktivity, je vykazováno celkem 84. Z toho v brněnské diecézi – 22, v královéhradecké diecézi – 22, v olomoucké diecézi – 17, v plzeňské diecézi – 3 a v pražské diecézi – 20. Celocírkevní setkání mládeže po Krakovci v roce 2009 a v Jánkových Lázních v roce 2010 se v letošním roce uskuteční v Brně na Lipové ve dnech 30. září až 2. října. Bratr patriarcha zmínil i přípravy na Husovský rok 2015 a podal podrobnou zprávu o jednáních církvi se státem ohledně narovnání majetkových kvívd. Na závěr poděkoval duchovním i laikům, kteří usilují svou službou a aktivitami o růst Božího království v naší církvi, těm, kteří se řídí apoštolovou zásadou „Každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu“ (Fp 2,4). Církevní zastupitelstvo pak vyslechlo podrobnou informaci o projektu obnovy Památníku Mistra Jana Husa v Husinci, kterou přednesl bývalý ministr kultury a koordinátor projektu ing. Jaromír Talíř a ing. architekt Lukáš Velíšek, a schválilo zadání výběrového řízení na studii proveditelnosti a projektovou dokumentaci obnovy památníku a pověřilo ústřední radu v České republice finančním a organizačním zajištěním.

Děkan Husitské teologické fakulty UK prof. ThDr. Jan B. Lášek ve zprávě o stavu fakulty mj. uvedl, že na fakultě studuje 906 studentů, z toho husitskou teologii jednooborovou 88 studentů. Oznámil, že na 15. října svolává ustavující shromáždění Spolku absolventů a přátel HTF a žádal církev o součinnost. Místo konání bude upřesněno podle počtu přihlášených. Prof. J. B. Lášek rovněž uvedl, že prof. Zdeněk Sázava bude jmenován emeritním profesorem. Fakulta by chtěla ocenit osobnosti, které mají zásluhy - je pro ně připravena medaile patriarchy Františka Kováře. První medaile budou uděleny koncem letošního roku. Fakulta vydává dvě publikace - R. Urban: Československá církev husitská (1983), překlad z němčiny a doktorská a habilitační práce prof. Zdeňka Sázavy. Publikace budou předány do náboženských obcí jako dar. V závěru zprávy prof. Jan B. Lášek poděkoval církvi za podporu.

Novým spirituálem pro Husitskou teologickou fakultu UK církevní zastupitelstvo jmenovalo Mgr. Pavla Koláře - duchovního v náboženské obci Praha-Nusle.

Ke zprávě slovenské ústřední rady dodal biskup ThDr. Jan Hradil, že bratislavská obec ztratila možnost být na Konventné 11 - byla vypovězena smlouva. Po dlouhém jednání obci zůstává malá kancelář. Je nutné dostavět nemovitost. Ta má již hotové podzemní kolumbárium a všechny příčky. Hrubá stavba a střeška tak budou hotové. Bohoslužebné středisko bude v barokních sklepech.

V Košicích slouží dva duchovní, v Liptovské Osade br. Graus - vězeňský kaplan a v Bratislavě jáhen dr. Klenovský, který se stará o psychologickou poradnu. Bylo otevřeno nové středisko v Mikuláši, kde slouží br. Mišura.

Slovenská ústřední rada požádala o trvalou spoluúčasť na rozpočtu celku církve. Žádost však zastupitelstvo odložilo na podzimní jednání.

Pražská diecéze podala návrh na změnu řádu duchovenské služby, který se týkal podmínek svěcení kněžstva a jáhenského svěcení. Církevní zastupitelstvo však návrh neschválilo.

Církevní zastupitelstvo projednalo i zprávu církevního revizního finančního výboru, zprávu o hospodaření ústředí v České republice i ve Slovenské republice, zprávu o činnosti správní rady a ředitele Institutu evangelizace a pastorače. Zprávy o hospodaření ústředí v ČR, zprávu CRFV a zprávu o činnosti ředitele a správní rady IEP vzalo církevní zastupitelstvo na vědomí. Na vědomí vzalo i zprávy jednotlivých diecézních rad a odborů úřadu ústřední rady. Zprávu o hospodaření IEP a zprávu o hospodaření ústředí v SR církevní zastupitelstvo schválilo.

Církevní zastupitelstvo projednalo i návrh Husova institutu teologických studií na kurz pro absolventy Husitské teologické fakulty, kteří neprošli prakticko-teologickou přípravou v rámci svého pregraduálního studia. Mělo by jít podle pražského biskupa doc. ThDr. Davida Tonzara maximálně o šestisemestrální studium. Církevní zastupitelstvo předložený návrh schválilo.

Jednání zastupitelstva uzavřel bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta modlitbou.

(red)

**Roční předplatné na rok 2011 činí 364 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100**